

כתובות סא
עניין: בעולת בעל

מהרש"א

גמ' והיא בעולת בעל עולה בו'. ילא לו זה הדרש דה"ל למכתב והיא אשת איש כדכתיב
 בתר הכי השב אשת האיש כי וגו' וע"כ דרשו כי אמר לו הקב"ה לאצימלך אל תאמר שלא לקחת
 אותה לאשה כיון דא"ל היא אבל תחשוב לקחת אותה לשפחה בעלמא שלפי הנראה אברהם ירד
 מנכסיו כמ"ש ויקח אצימלך לאן ובקר וגו' ויתן לאברהם ע"כ הזהירו על כך בעולת בעל שעולה
 עמו ואינה יורדת עמו והיא עומדת במעלתה שלא להשתעבד זה כשפחה בעלמא ומאן דדריש אם
 כל חי לחיים ניתנה כו' לפי שכבר כתיב לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת ועתה אחר מעשה
 הנחש קראה בשם חוה ע"ש כי היתה אם וגו' לפי שנתקלל אדם בעצורה היה לבעל דין לומר שהיא
 טפילה לו והיא נתקללה ביותר כמ"ש עלצונך והרויך בעלצ בניס וגו' וע"כ אמר שאינו כן
 אלא תקרא חוה וגו' ע"ש לחיים ניתנה ולא לצער מתחלת הצריחה קודם שחטאו וע"כ אמר כי
 היא היתה אם וגו' בלשון עבר ודו"ק:

פרשת כי תצא דברים כב, כב

מקרבך: **כִּי יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב וְעִם אִשְׁהּ בְּעֵלְתָּ**
פַּעַל וּמִתּוֹ גַּם שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֵרְתָּ
הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל: **כִּי יִהְיֶה נָעַר בְּתוּלָה מֵאֲרָשָׁה**

פרדס רימונים לרמ"ק שער ח' פי"ד

צעלה חלח צוננים ידועים כנצוחר לעיל. חבל צעונות כאקר צונן
 החרצן חין יחוד חוגג לח צירושליי העליונה ולא צירושלים התחתונה.
 ואונס החלוק טיש לנלכות צונן הזה לצונן הטלום הוא טעמה נחונתה
 על ידי שליט והיא צצית צפני עלונה נוספקת לדצרים קטנים ואינה
 נוספקת לגדולים. ואחר טתהיה טעת טלום תתייחד עם צעלה צצית
 ונייחד לטתיהם ויוספע עליהם טפע ונזון עוד חין הכלי. ותהי צעולת
 צעל צעלייתו של צעל עולה ענוו ואינה יורדת [כתובות ס"ח] ותספיק
 חור י' וספע לגדולי וקטנים. וחין זה ענין הזיווג כי הזוג הוא